

Společnost Sprinx Systems postavila pro projekt SenSen Nadace Charty 77 na webové adrese sensen.cz stejnojmenný komunitní portál. Jedná se o platformu pro více než sto padesát seniorských klubů a organizací z celé České republiky. Zapojují se do ní tisíce seniorů, kteří sem mohou i přispívat vlastními články. Za tento projekt získal Sprinx v roce 2018 ocenění Microsoft Awards.



NESTŘÍLÍM NÍZKO A VŽDYCKY OSLOVÍM TY NEJLEPŠÍ Z NEJLEPŠÍCH

T redakce, Simona Stašová F archiv Simony Stašové

ABY SI MOHLA VYBÍRAT JEN ROLE, KTERÉ JI OPAVDU ZAUJMOU, VZDALA SE HEREČKA SIMONA STAŠOVÁ STÁLÉHO DIVADELNÍHO ANGAŽMÁ. BÝT HEREČKOU NA VOLNÉ NOZE SE SIMONĚ STAŠOVÉ VYPLATIL, PROTOŽE NÁSLEDOVALA CELÁ ŘADA SLAVNÝCH ROLÍ VČETNĚ NEZAPOMENUTELNÉ ONE WOMAN SHOW SHIRLEY VALENTINE. VE SVÝCH DIVADELNÍCH I FILMOVÝCH ROLÍCH CHCE BÝT VŽDY STOPROCENTNÍ, A TŘEBA I PROTO ODMÍTÁ ROLE V „NEKONEČNÝCH“ SERIÁLECH – ABY MOHLA SVOJI POSTAVU ZAHRÁT, POTŘEBUJE PŘEDEM AŽ DO KONCE ZNÁT JEJÍ VÝVOJ. SVOJI ENERGIU VĚNUJE SIMONA STAŠOVÁ I CELÉ ŘADĚ CHARITATIVNÍCH PROJEKTŮ. JE NAPŘÍKLAD PATRONKOU CENY SENIOR ROKU, VYHLAŠOVANÉ V RÁMCÍ PROJEKTU SENSEN (SENZAČNÍ SENIOŘI) NADACE CHARTY 77.

Jak poznáte dobrý scénář pro vaši další divadelní nebo filmovou roli?

Víte, to není tak jednoduché najít vynikající scénář pro divadlo. Dá to velkou práci, velkou trpělivost při čtení a strašně, strašně moc času. Vlastně to musí být váš koníček nacházet nové hry, jinak je člověk nenajde. Dnes už jsem velmi náročná, protože jsem si už spoustu krásných rolí zahrála a mám s čím porovnávat. Ať už je to vámi zmiňované monodrama Shirley Valentine, kde si velmi intimně povídám s diváky o životě a kde se smích a pláč diváků neustále střídá, jsme na sebe napojeni a velmi si rozumíme. Nebo třeba vášnivě drama Římské noci o dvou velikánech – italské herečce Anně Magnani a americkém autorovi Tennessee Williamsovi –, kde s Oldou Víznerem odkrýváme život slavných lidí, kteří jsou takzvaně na vrcholu, ale není jim zas co závidět, protože jejich světská sláva je velmi zaplácena jejich soukromým životem. Nebo ještě uvedu krásnou divadelní tragikomedii Skleněný zvěřinec, kterou napsal právě Tennessee Williams jako vzpomínku na své dětství, na svou matku a sestru a jejího nápadníka. Velmi silná hra, kde je opět smích a pláč v jednom kyblíku. Je těžké najít takové krásné hry, ale když vás to baví, jako mě, tak to jde.

Máte ještě nějakou vysněnou roli, kterou byste si chtěla zahrát?

Ano, mám. Teď právě, v tomto čase, kdy jsme nesměli na jeviště, jsem měla hodně času na čtení a našla jsem si dva vynikající



←
Dnes už jsem velmi náročná, protože jsem si už spoustu krásných rolí zahrála a mám s čím porovnávat.

divadelní příběhy. Hluboké, vtipné a s velkým přesahem do hlediště. Nebudu prozrazovat víc, jsem pověřivá, ale už v tom ležím každý den a hraju si s tím a upravuju texty tak, aby kolegové, které oslovím, zahořeli pro ten příběh stejně jako já.

Co děláte pro to, aby dobře fungovala „chemie“ s vašimi hereckými kolegy na jevišti?

Nestřílím nízko a vždycky oslovím ty nejlepší z nejlepších na velké i na menší role. Vždycky jen doufám, že i oni se mnou budou rádi hrát, a zatím mi to vychází. Proto mám vedle sebe Oldu Víznera v Římských nocích, Ladislava Freje v kouzelné hře Na zlatém jezeře, Michala Dlouhého v bláznivé komedii Víť, že víš, že vím..., Petra Nárožného v Posledním ze žhavých milenců, Kamila Halbicha ve Vězni na Druhé avenue, Svátu Skopala v mé milované hře Filumena Marturano, Filipa Cíle a Míru Noska ve Skleněném zvěřinci, Karla Zimu, Mariku Procházkovou, Ernesta Čekana... spoustu báječných kolegů, které miluju.

Jak se díváte na spojení divadla a moderních technologií?

Já jsem už asi stará konzerva, a tím pádem čekám na diváky v hledišti. Žádné z mých představení jsem nedovolila natočit pro televizi, protože kontakt herec a divák se nedá nahradit. Ano, já si počkám na ty hlavičky v tom šeru v hledišti. Nespěchám, trpělivě čekám.

A jaký je váš osobní vztah k technologiím, jak si s nimi rozumíte?

Omlouvám se, ne moc dobře. Mailuju, píšu SMS rodině a přátelům, používám WhatsApp s tetou do Švédska i s Itálií, ale to je asi tak všechno. O Facebook a Instagram se mi starají mé dvě milé fanynky, které tam dávají především datum mých představení a kde jsem zrovna na zájezdě, aby to diváci nemuseli pracně hledat. Za to jsem Jitušce a Máje moc vděčná. Jinak knížky čtu jako kdysi na papíře, čtečky se u mě neosvědčily. Jsem dokonce na své knížky žárlivá, a než bych nějakou knížku půjčila, tak ji raději koupím a daruju.

Proč jste se rozhodla pro spolupráci s projektem SenSen?

Je to jednoduché, sama už jsem senior a mám doma oba rodiče seniory, takže mám k tomuto věku víc než vřelý vztah. A pokud je senior zdravý a ještě aktivní a má chuť do života, může ukázat těm mladým, jak ten život nevzdat, jak si ho i ve víc než zralém věku ještě užít, a to není málo. A tak když jsem byla před lety požádána, zda bych se nestala patronkou Senzačního Seniora, moc ráda jsem souhlasila. Moc mě to těší. Každý rok pro ně hrajeme zdarma představení v divadle ABC a je to velká sláva a velká oslava aktivního tvořivého stáří. Jsem moc ráda, že mohu být nápomocna.

Titul Seniorka roku 2020 získala Eva Trejbalová z Prahy, která v 86 letech vede v dejvickém Sokole kurzy jógy. Jaké další příběhy senzačních seniorů vás během vašeho patronátu nad touto soutěží zaujaly?

Je jich mnoho, nerada bych některé příběhy samostatně vyzdvihovala, protože těch fantastických příběhů aktivních seniorů se každý rok sejde strašně moc a všechny jsou úctyhodné. Jsou velkým vzorem pro čtyřicátníky

STAČÍ SI UVĚDOMIT, ŽE JEDNOU BUDEME TAKY STAŘÍ, A TAK JAK SE MY DNES CHOVÁME KE STÁŘÍ, PŘESNĚ TAK SE BUDOU CHOVAT TI MLADÍ K NÁM, AŽ ZASE NA NÁS PŘIJDE ŘADA. JE TO TAKOVÝ SPRAVEDLIVÝ KOLOBĚH.

Můžete nám nějakou knížku doporučit?

Ale jistě a ráda. Ještě než byla paní spisovatelka Alena Mornštajnová slavná a ještě než ji objevili všichni, tak jsem si ji já sama objevila pro sebe. Zatím, pokud vím, napsala čtyři romány – Hana, Tiché roky, Hotýlek a Slepá mapa – jeden román krásnější než druhý, těžko bych nějakému dala prim a můžu je vřele doporučit, čtenář určitě nebude zklamaný, naopak. Teď právě mám tu čest se s paní Mornštajnovou seznámit při příležitosti charity Pomozte dětem. Moc se na to setkání těším.

a padesátníky, kteří mají pocit, že už jsou životem unaveni. Samozřejmě že základ je zdraví, bez toho to nejde, ale ono je to všechno propojené, aktivitou si ve stáří to zdraví každý udržuje.

**Přeji všem hodně zdravíčka a štěstíčka.
Simona Stašová**